

ROMÂNIA

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin.1 din Constituție, republicată)*

Calea Plevnei, nr. 141B, sector 6, cod poștal
060011

Tel: 021-311.69.15

Fax: 021-311.69.01

Website: www.csm1909.ro

Adresa nr. 12258 din data de 18 iunie 2019

Domnului

Gianni BUQUICCHIO

***Președintele Comisiei Europene pentru Democrație în Drept
(Comisia de la Veneția)***

În ședința din data 18 iunie 2019, Comisia nr. 1 – „Legislație și cooperare interinstituțională” din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii a analizat Proiectul de Aviz nr. 950/2019 - CDL(2019)017 al Comisiei Europene pentru Democrație în Drept (Comisia de la Veneția) cu privire la Ordonanțele de Urgență nr. 7 și nr. 12 de modificare a legilor justiției, și a decis, în majoritate, transmiterea următoarelor observații:

1. Referitor la Secțiunea 1. Numirea și demiterea procurorilor în funcții de conducere (paragrafele 26 - 31):

Sistemul de numire a procurorilor de rang înalt este, în reglementarea actuală, identic în aspectele esențiale cu cel din reglementarea anterioară și a fost aplicat ca atare din anul 2005.

Astfel, în forma anterioară a Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, art. 54 alin. (1) prevedea că „*Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, prim-adjunctul și adjunctul acestuia, procurorul general al Parchetului Național Anticorupție, adjuncții acestuia, procurorii șefi de secție ai acestor parchete, precum și procurorul șef al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism și adjuncții acestora sunt numiți de Președintele României, la propunerea ministrului justiției, cu avizul Consiliului Superior al*

Magistraturii, dintre procurorii care au o vechime minimă de 10 ani în funcția de judecător sau procuror, pe o perioadă de 3 ani, cu posibilitatea reinvestirii o singură dată.”

Prin art. I pct. 88 din Legea nr. 242/2018, cu modificările și completările ulterioare, au fost modificate prevederile art. 54, stabilindu-se că „*Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, prim-adjunctul și adjunctul acestuia, procurorul șef al Direcției Naționale Anticorupție, adjuncții acestuia, procurorul șef al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, adjuncții acestuia, precum și procurorii șefi de secții ai acestor parchete, sunt numiți de Președintele României, la propunerea ministrului justiției, cu avizul Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii, dintre procurorii care au o vechime minimă de 15 ani în funcția de judecător sau procuror, pe o perioadă de 3 ani, cu posibilitatea reinvestirii o singură dată.”*

Secția pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii și-a păstrat atributul de a aviza propunerile ministrului justiției de numire a procurorilor în funcțiile de conducere din Ministerul Public, avizul fiind în continuare unul consultativ. Nu au fost aduse modificări nici din perspectiva atribuțiilor Ministerului Justiției, care are în continuare atributul de a propune candidatul pentru ocuparea acestor funcții, numirea fiind făcută de Președintele României.

Se observă că paragraful 29 din Opinia CDL(2019)017 conține o eroare factuală. Astfel, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii nu avea nici anterior modificării legilor justiției atributul de a aviza candidații propuși de ministrul justiției pentru funcțiile de conducere din Ministerul Public. În forma inițială a legii, la art. 54 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 era prevăzut avizul Consiliului Superior al Magistraturii. Această dispoziție era coroborată însă cu art. 40 lit. h) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, forma anterioară modificărilor, în conformitate cu care Secția pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii aviza propunerea ministrului justiției de numire și revocare a procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, a procurorului șef al Direcției Naționale Anticorupție, a adjuncților acestora, a procurorilor șefi secție din aceste parchete, precum și a procurorului șef al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism și a adjunctului acestuia. În consecință, prin modificarea adusă art. 54 din Legea nr. 303/2004 nu se produce un transfer de atribuții de la Plenul Consiliului la Secția pentru procurori, ci se prevede *explicit* și la nivelul Legii nr. 303/2004 atributul Secției pentru procurori de a aviza aceste propuneri.

Tot în cuprinsul paragrafului 29 se menționează că, în temeiul O.U.G. nr. 7/2019, s-a prevăzut un aviz al Plenului Consiliului Superior al Magistraturii și nu al Secției pentru procurori. Într-adevăr, prin actul normativ menționat, avizarea propunerii ministrului justiției de numire a procurorilor în funcții de conducere prevăzute la art. 54 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 a fost luată din competența Secției pentru procurori și trecută în competența Plenului Consiliului Superior al Magistraturii. Această modificare nu a produs însă consecințe, prin O.U.G. nr. 12/2019 revenindu-se la forma legii anterioară O.U.G. nr. 7/2019, prin acordarea atributului Secției pentru procurori de a aviza propunerile ministrului justiției de numire a procurorilor în funcțiile de conducere din Ministerul Public.

Recomandarea (2000)19 a Comitetului de miniștri CoE permite o pluralitate de modele, așa cum se subliniază și în Raportul privind independența sistemului judiciar – partea a II a procurorii, al Comisiei de la Veneția CDL-AD(2010)040 pag.6, indicându-se că paragraful 13 conține principiile de bază pentru statele în care parchetele sunt parte sau

sunt subordonate Guvernului. Cu toate acestea, doar câteva dintre statele membre ale Consiliului Europei au parchete care aparțin autorității executive și care sunt subordonate Ministerului Justiției (ex. Austria, Danemarca, Germania și Olanda). Comisia a constatat faptul că mai degrabă există o tendință generalizată pentru a avea parchete independente, decât pentru cele care să fie subordonate sau în legătură cu executivul. Este de asemenea important de reținut faptul că, în unele state, subordonarea parchetelor față de autoritatea executivă este mai degrabă o chestiune de principiu decât o realitate, în sensul că executivul este de fapt foarte atent în a nu interveni în cauze individuale.

Opinia Comisiei de la Veneția CDL(2019)017 face trimitere, la aceste puncte, atât la Raportul mai sus menționat, dar și la recomandări formulate cu referire la dispozițiile legale privind parchetele, Consiliul Procurorilor și statutul procurorilor din Macedonia de Nord CDL-AD(2007)011 și Ungaria – CDL-AD(2012)008. Opinia a avut însă în vedere o situație diferită la nivel legislativ, în Macedonia de Nord Consiliul judiciar al procurorilor având în componența sa un număr total de 11 membri, dintre care 3 dintre procurori sunt aleși de către Parlament (CDL-AD(2007)011, pag. 7), aspect care poate impune condiția desemnării unor experți pentru numirea procurorilor. Procedura alegerii membrilor judecătorești și procurorilor ai Consiliului Superior al Magistraturii din România oferă toate garanțiile de totală independență și transparență, aceștia fiind aleși de către colegii lor judecătorești și procurori. De asemenea, în ceea ce privește recomandările adresate Ungariei, acestea vizează situația lipsei unui Consiliu al procurorilor (CDL-AD(2012)008 pag. 17) care să poată exercita o influență asupra procurorului general, cu atribuții foarte generoase privind sistemul parchetelor și singura autoritate cu atribuții în numirea procurorilor, ceea ce diferă total de reglementările din sistemul judiciar românesc.

Totodată, potrivit **paragrafului 31** din Opinia CDL(2019)017, „influența ministrului justiției asupra Ministerului Public este exacerbată prin durata foarte scurtă a procurorilor de rang înalt (3 ani, cu posibilitate de reinvestire)”. Din această perspectivă, este de menționat că, potrivit reglementării interne, durata oricărui mandat de conducere din cadrul instanțelor și parchetelor este de 3 ani (inclusiv la nivelul Înaltei Curți de Casație și Justiție), neexistând un regim diferențiat în ceea ce privește mandatele de conducere ale procurorilor din Ministerul Public.

În ceea ce privește incidența art. VII din O.U.G. nr. 92/2018, potrivit căruia „*Procurorii care, la data intrării în vigoare a prezentei ordonanței de urgență, își desfășoară activitatea în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism și al Direcției Naționale Anticorupție, precum și în cadrul celorlalte parchete, rămân în funcție în cadrul acestora, numai dacă îndeplinesc condițiile prevăzute de Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare*”, prin Hotărârea nr. 491/2018, Secția pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii a recomandat interpretarea acestor dispoziții în sensul aplicării pentru viitor a condițiilor de exercitare a funcției în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism și al Direcției Naționale Anticorupție, precum și în cadrul celorlalte parchete.

Totodată, prin Hotărârea nr. 490/2018, Secția pentru procurori a hotărât menținerea procurorilor delegați pe funcțiile de conducere prevăzute de art. 54 și 55 din Legea nr. 303/2004, la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția de Investigare

a Infrafracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism și Direcția Națională Anticorupție, care îndeplinesc condițiile de vechime prevăzute de lege, și încetarea delegării procurorilor care nu îndeplinesc condițiile de grad.

În ceea ce privește condiția de vechime în funcția de procuror pentru a participa la concursul pentru numirea în cadrul Secției pentru investigarea infracțiunilor din justiție, aceasta este de 18 ani, dispozițiile vizând acest aspect nefiind modificate ulterior, astfel cum eronat s-a menționat la paragraful 31, „de la aproape zero la 15 ani”.

De altfel, condiții de vechime sunt prevăzute și pentru celelalte structuri din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, precum și pentru ocuparea oricăror funcții de conducere.

3. Referitor la Secțiunea 2. Crearea unei Secții speciale în cadrul sistemului tranzitoriu de numiri:

Prin O.U.G. nr. 90/2018 privind unele măsuri pentru operaționalizarea Secției pentru investigarea infracțiunilor din justiție, publicată în M. Of. nr. 862 din 10 octombrie 2018, au fost prevăzute măsuri legislative urgente care să reglementeze o procedură simplă, derogatorie de la art. 88³ - 88⁵ din Legea nr. 304/2004, în vederea numirii provizorii a procurorului-șef, a procurorului-șef adjunct și a cel puțin unei treimi din procurorii secției, pentru a permite operaționalizarea secției în termenul stabilit de lege, respectiv 23 octombrie 2018.

Potrivit legii, Consiliul Superior al Magistraturii avea obligația de a face secția operațională.

Prin Hotărârea nr. 1037/2018 (pe care o regăsiți anexată și tradusă în limba engleză), majoritatea Plenului Consiliului (organism colegial, care adoptă hotărâri cu majoritatea voturilor exprimate), a avizat favorabil *proiectul de Lege pentru aprobarea O.U.G. nr. 90/2018* (10 voturi pentru „avizare favorabilă”, 6 voturi pentru „avizare negativă”, 1 vot nul).

Conform argumentelor expuse de legiuitor cu ocazia adoptării dispozițiilor care au prevăzut înființarea acestei structuri, înființarea Secției pentru Investigarea Infracțiunilor din Justiție constituie o garanție legală a principiului independenței justiției în general și a independenței judecătorului în special, în organizarea și funcționarea acesteia fiind implicată exclusiv autoritatea judecătorească.

În cadrul Ministerului Public au existat și anterior structuri specializate în anchetarea faptelor pretins săvârșite de magistrați, precum și de alte persoane a căror activitate infracțională avea legătură de cauzalitate cu activitatea respectivilor magistrați. Spre exemplu, în cadrul Direcției Naționale Anticorupție a funcționat, până la înființarea Secției pentru Investigarea Infracțiunilor din Justiție, un serviciu de combatere a corupției în justiție, înființat prin *Ordinul nr. 10 din 31 ianuarie 2014, emis de către procurorul-șef DNA*. Consiliului Superior al Magistraturii nu i-a fost solicitat un punct de vedere cu privire la înființarea acestei structuri.

În cazul Secției pentru Investigarea Infracțiunilor din Justiție, procurorii care ocupă funcții de execuție, procurorul șef și procurorul șef adjunct ai acesteia sunt numiți prin proceduri derulate exclusiv la nivelul sistemului judiciar, respectiv al Consiliului Superior al Magistraturii. Procurorii numiți în cadrul secției sunt selectați în baza criteriilor stabilite

de lege, dintre procurorii cu experiență profesională de minim 18 ani, cu o bună pregătire și o conduită ireproșabilă.

Comisia de la Veneția a recomandat, în Raportul său CDL-AD(2010)040, evocat și anterior, respectiv paragraful 48, ca numirea procurorilor să se facă de către experți sau, ideal, de către Consiliul judiciar, criteriul avut în vedere fiind experiența acestora.

În ceea ce privește componența comisiei de concurs, numirea procurorilor în această structură este oarecum atipică. Legiutorul a avut în vedere proporția judecători - procurori în sistem și specificul activității secției, care are atribuții de investigare a infracțiunilor săvârșite de toți magistrații, inclusiv de judecători.

În chiar una dintre recomandările Comisiei de la Veneția, respectiv în Raportul CDL-AD(2010)004 privind independența sistemelor judiciare – I independența judecătorilor, pag. 17 recomandarea 4, se arată că: *Reglementarea unui Consiliu judiciar independent, cu competențe unice privind numirea și cariera judecătorilor reprezintă o metodă adecvată pentru a garanta independența sistemului judiciar. Respectând diversitatea sistemelor juridice existente, Comisia de la Veneția recomandă statelor care nu au făcut încă acest demers să instituie un consiliu judiciar independent. În toate cazurile, consiliul ar trebui să aibă o reprezentare pluralistă, dacă nu majoritară din partea judecătorilor.*

Prin Hotărârea Plenului CSM nr. 8/2019 (pe care o regăsiți anexată și tradusă în limba engleză), cu majoritate de voturi a fost validat concursul de ocupare a funcției de conducere a Secției.

Așadar, potrivit dispozițiilor legale privind înființarea, organizarea și funcționarea Secției pentru investigarea infracțiunilor din justiție, procurorul-sef al acesteia este numit în funcție de Plenul CSM, Ministerul Justiției nefiind implicat în procedura de selecție. Procurorii de la marile parchete (spre exemplu, Procurorul general al Parchetului de pe lângă ICCJ, procurorul-șef DNA, procurorul-șef DIICOT) sunt numiți în funcție în urma unei proceduri de selecție, pe baza unui interviu, în cadrul căruia candidații susțin un proiect privind exercitarea atribuțiilor specifice funcției de conducere pentru care și-au depus candidatură, CSM emițând un aviz consultativ în această procedură.

Activitatea Secției este supusă controlului instanțelor judecătorești în cauzele concrete. La nivel general, activitatea structurii este supusă controlului realizat de Consiliul Superior al Magistraturii, prin intermediul unei comisii cu aceeași componență ca și cea de numire, care are competența de sancționare administrativă și revocare a procurorului șef secție.

Din perspectiva reglementării legale, s-au prevăzut, în esență, următoarele garanții de independență și imparțialitate a Secției pentru Investigarea Infracțiunilor din Justiție:

- vechimea de cel puțin 18 ani în funcția de procuror;
- selectarea, atât a procurorului-șef Secție, cât și a procurorilor cu funcții de execuție, de către Consiliul Superior al Magistraturii;
- transparența procesului de selecție atât a procurorului-șef Secție cât și a procurorilor cu funcții de execuție;
- evaluarea riguroasă a activității profesionale a procurorilor, desfășurată în ultimii 5 ani, de către comisii numite de Plenul Consiliului Superior al Magistraturii.

Pe de altă parte, funcția principală a Consiliului Superior al Magistraturii nu este de apărare a independenței judecătorilor și procurorilor față de puterea executivă, astfel cum

s-a subliniat în Aviz. În arhitectura instituțională a României, Consiliul Superior al Magistraturii are rolul fundamental, consfințit în art. 133 alin. (1) din Constituție, de garant al independenței justiției. În această calitate și în conformitate cu atribuțiile ce îi revin din prevederile legale în materie, Consiliul Superior al Magistraturii poartă responsabilitatea pentru relaționarea cu celelalte autorități publice, pentru organizarea și funcționarea normală a Justiției, ca serviciu public.

Consiliul Superior al Magistraturii are îndatorirea de a se implica activ în aspectele care privesc autoritatea judecătorească, în strictă conformitate cu litera și spiritul actelor normative care guvernează Justiția română și în directă conlucrare cu celelalte puteri ale statului de drept.

4. Referitor la Secțiunea 3. Funcționarea secției, facem următoarele precizări:

În ceea ce privește numărul de dosare aflate pe rolul Secției pentru investigarea infracțiunilor din justiție, nu avem informații concrete referitoare la acesta.

Potrivit Codului de procedură penală, deschiderea unui dosar penal parcurge următoarea procedură: organul de urmărire penală este sesizat prin plângere sau denunț, prin actele încheiate de alte organe de constatare prevăzute de lege ori se sesizează din oficiu. Când, potrivit legii, punerea în mișcare a acțiunii penale se face numai la plângerea prealabilă a persoanei vătămate, la sesizarea formulată de persoana prevăzută de lege ori cu autorizarea organului prevăzut de lege, acțiunea penală nu poate fi pusă în mișcare în lipsa acestora. De asemenea, tot potrivit dispozițiilor de drept procesual penal românesc, odată cu înregistrarea unei sesizări care îndeplinește condițiile de formă prevăzute de lege, organul de urmărire penală este obligat să procedeze la începerea urmăririi penale în rem (cu privire la fapta sesizată), formându-se, așadar, un dosar de urmărire penală începând cu acel moment.

Normele introduse prin O.U.G. nr. 7/2019 referitoare la "procurorul ierarhic superior" în cazul infracțiunilor de competența Secției pentru investigarea infracțiunilor din justiție nu au fost introduse la inițiativa Consiliului Superior al Magistraturii. Potrivit argumentelor expuse de legiuitor, acestea au fost necesare în contextul în care Secția a preluat cauze de la alte parchete, existând riscul afectării legalității actelor de urmărire penală întocmite în cauzele aflate în instrumentarea secției.

Soluțiile adoptate de către Secție sunt în continuare supuse controlului instanțelor de judecată.

5. Referitor la Secțiunea 4. Sistemul de pensionare anticipată, precizăm următoarele:

Prin O.U.G. nr. 92/2018 s-a prevăzut data de 1 ianuarie 2020 ca dată de intrare în vigoare a prevederilor art. I pct. 142 din Legea nr. 242/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 303/2004, cu referire la art. 82 alin. (3) din Legea nr. 303/2004, care prevăd că „*De pensia de serviciu prevăzută la alin. (1) beneficiază, la cerere, înainte de împlinirea vârstei de 60 de ani, și judecătorii, procurorii și magistrații-asistenți de la Înalta Curte de Casație și Justiție și judecătorii și magistrații-asistenți de la Curtea Constituțională cu o vechime între 20 și 25 de ani numai în aceste funcții, în acest caz cuantumul pensiei fiind micșorat cu 1% din baza de calcul prevăzută la alin. (1), pentru fiecare an care lipsește din vechimea integrală în aceste funcții.*”

Astfel, legiuitorul delegat a subliniat în preambulul actului normativ că *potențialul impact al acestei prevederi legale asupra resurselor umane existente la nivelul instanțelor judecătorești și parchetelor de pe lângă acestea a fost reliefat și în Opinia preliminară a Comisiei de la Veneția, recomandându-se renunțarea la schema de pensionare anticipată dacă nu poate fi stabilit în mod cert faptul că aceasta nu va avea niciun impact advers asupra funcționării sistemului.*

Astfel, având în vedere că, în prezent, nu au intervenit, efectiv, modificări legislative în materia pensionării, s-a apreciat că nu va exista un impact deosebit asupra structurii de personal de la nivelul instanțelor judecătorești, prin raportare și la situațiile anterioare, când modificări legislative preconizate au determinat un aflus de cereri de pensionare, fără a fi însă nevoie de măsuri tranzitorii. În mod constant, posturile vacante se ocupă prin procedura concursului de admitere sau prin cel de promovare în funcții de execuție.

Pe de altă parte, este de observat că aptitudinea judecătorilor și procurorilor de a se pensiona cu o vechime de 25 de ani, chiar înainte de împlinirea vârstei de 60 de ani, reprezintă regula în sistemul nostru de drept, legea prevăzând această posibilitate încă din forma sa inițială, în vigoare din anul 2005, aspect care nu a produs consecințe negative.

Din analiza datelor statistice furnizate de compartimentul de specialitate al CSM reiese că în perioada 2015 - 2018 au fost eliberați din funcție prin pensionare în total 584 de judecatori și că, în general, din totalul judecătorilor care îndeplinesc condițiile de pensionare, o treime formulează și cerere de eliberare din funcție.

Exemplificativ, un număr foarte mare de eliberări din funcție prin pensionare s-a înregistrat în anul 2009, când au fost 350 de judecatori eliberați din funcție prin pensionare. Din numărul total de judecatori din anul respectiv, numărul judecătorilor eliberați din funcție prin pensionare a reprezentat un procent de 9% și nu au existat blocaje în activitatea instanțelor, ciuda numărului mare de plecări din sistem.

Situația este similară la nivelul parchetelor, în perioada 2015 – 2018 fiind eliberați din funcție prin pensionare 303 procurori, din totalul procurorilor care îndeplinesc condițiile de pensionare, în general, o treime dintre aceștia formulând și cerere de eliberare din funcție.

Raportat la numărul actual de persoane care vor avea peste 20 de ani vechime în funcție la data de 01.01.2020, respectiv 884 de procurori, pe algoritmul menționat ar putea fi estimat un număr de 295 pensionări, ceea ce reprezintă aproximativ 12% din numărul actual de procurori.

6. Referitor la Secțiunea 5. Alte modificări, reamintim că:

În contextul modificărilor legislative importante ale legilor justiției, pentru a nu periclita buna desfășurare a actului de justiție, cel puțin pentru o perioadă de timp necesară reevaluării strategiei resurselor umane, date fiind unele necorelări, președintele Consiliului Superior al Magistraturii, după consultarea Secției pentru judecatori, a solicitat Guvernului României măsuri legislative de urgență.

Sesizările anterioare ale Consiliului Superior al Magistraturii din perioada decembrie 2018-februarie 2019 vizau necesitatea amânării sau modificării unor dispoziții referitoare la concursul de admitere la Institutul Național al Magistraturii, concursul de admitere în magistratură, formarea inițială a auditorilor de justiție, stagiul judecătorilor și procurorilor, examenul de capacitate al judecătorilor și procurorilor, concursul de promovare în funcții de execuție și de numire în funcții de conducere a judecătorilor și procurorilor sau concursul de promovare în funcția de judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție.

La data de 18 februarie 2019, Ministerul Justiției a transmis Consiliului Superior al Magistraturii proiectul de Ordonanța de urgență a Guvernului privind unele măsuri temporare referitoare la concursul de admitere la Institutul Național al Magistraturii, formarea profesională inițială a judecătorilor și procurorilor, examenul de absolvire a Institutului Național al Magistraturii, stagiul și examenul de capacitate al judecătorilor și procurorilor stagiari, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară și Legii nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, în vederea avizării. Proiectul de act normativ menționat depășea sfera solicitărilor Consiliului, acesta cuprinzând o serie de alte propuneri care nu au fost solicitate de acesta și care nu au fost supuse dezbaterii.

Pe de altă parte, trebuie menționat că OUG nr. 7/2019 nu a vizat restrângerea sferei de competență a Consiliului Superior al Magistraturii, ci cuprinde dispoziții care au venit să înlăture unele suprapuneri legislative sau să realizeze corelări necesare cu alte texte de lege. Astfel, la articolul 40 alineatul (1) din Legea nr. 317/2004, referitor la atribuțiile Secției pentru judecători, au fost abrogate literele m) și o), întrucât acestea se regăseau și la art. 41 alin. (1) lit. b) și lit. f) din aceeași lege. În același timp, la art. 45 din Legea nr. 317/2004 a fost abrogat alin. (8), întrucât acesta avea un conținut identic cu cel al alin. (6) al aceluiași articol.

Cu deosebită considerație,

Judecător Lia SAVONEA
Președintele Consiliului Superior al Magistraturii